

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 16Csp/83/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116220581
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Židek
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2116220581.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Veronikou Židek v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpený: JUDr. Vratislav Šteffek, advokát, Nám. Martina Benku 6, Bratislava, proti žalovanému: O. Č., narodený XX.XX.XXXX, D. N. X, XXX XX, o zaplatenie 892,50 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu v časti 203,00 eur zamietal.
- II. Žalobca má nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 77,25%.
- III. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 16.09.2016 domáhal zaplatenia istiny vo výške 892,50 eura s úrokom z omeškania z istiny vo výške 5,05 % ročne od 03.04.2015 do zaplatenia titulom uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a náhrady trov konania.

2. Žalovaný sa k doručenej žalobe nevyjadril.

3. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania rozsudkom č. k. 16Csp/83/2016-17 dňa 24.01.2017 tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 689,50 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 689,50 eura od 03.04.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Súd zároveň vyhlásil zmluvnú podmienku v bode I. Zmluvy strán č. J. zo dňa 12.09.2014 za neprijateľnú. Súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 77,25%..

4. Voči rozsudku, konkrétne voči výrokom II., III. a IV. rozsudku, podal odvolanie žalobca cestou právneho zástupcu. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd uznesením č. k. 10Co/184/2017-38 zo dňa 15.06.2018 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku, v napadnutom výroku o určení neplatnosti zmluvnej podmienky a v závislom výroku o náhrade trov konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo svojom rozhodnutí odvolací súd uložil prvoinštančnému súdu povinnosť vykonať dokazovanie a posúdiť právny nárok žalobkyne v súlade s relevantnou a účinnou právnou úpravou, z hľadiska okruhu všetkých rozhodujúcich skutočností určených hypotézou dotknutých hmotnoprávných noriem, najmä osobitným predpisom, podľa ktorého zmluvné strany uzavreli predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere (zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v relevantnom znení).

5. Prvoinštančný súd vo veci opätovne rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle podľa § 297 písm. b/ zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Rozsudok bol verejne vyhlásený v zmysle § 219 ods. 3 CSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu v zákonnej lehote, účastníci konania na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a pripojenými listinnými dôkazmi a to najmä Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. J. (ďalej len „spotrebiteľská zmluva“), výzvou k úhrade dlžnej sumy zo dňa 01.03.2015, oznámením o zosplatnení zo dňa 05.04.2015, poštovými podaciami hárkami, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

7. Strany sporu uzatvorili dňa 12.09.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. J.. Na základe tejto zmluvy poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 700,00 eur, úrok vo výške 20% z istiny 140,00 eur, servisný poplatok 9% z istiny 63,00 eur, spolu 903,00 eur. Úrok a servisný poplatok spoločne označované ako „odplata“, odplata je 26,77% z istiny za rok. S uvedením priemernej RPMN 44,06%, konečná splatnosť 380. deň po uzatvorení zmluvy.

8. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť úver v 13. splátkach, prvé tri vo výške 3,50 eura a ďalších 10 po 99,25 eura, prvá splátka bola splatná 10. deň po poskytnutí úveru o vyplatenie ktorého požiadala prevodom na účet a žalobca nepreukázal konkrétny deň poskytnutia úveru. Nasledujúce splátky boli splatné vždy 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Splátka sa skladá z 78,43% istiny, 14,51% úrok a 7,06% servisný poplatok, okrem prvých troch splátok, ktoré sú splátkami úroku. Žalovaný uhradil spolu len 10,50 eur.

9. Žalovaný bol predžalobnou upomienkou zo dňa 01.03.2015 vyzvaný na vrátenie dlžnej sumy 624,75 eura do 5 dní od obdržania upomienky, ktorá bola odoslaná dňa 02.03.2015. V Oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 05.04.2015 je uvedené, že dlh vo výške 892,50 eura bol ku dňu 02.04.2015 zosplatnený z dôvodu omeškania so splácaním dlhu spolu s uplatnením zmluvnej pokuty vo výške 3,3% z dlžnej čiastky za každý začatý mesiac omeškania. Oznámenie bolo podľa poštového podacieho hárku odoslané na adresu žalovanému dňa 07.04.2015.

10. Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

11. Podľa ustanovenia § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. (o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej zák. č. 129/2010 Z.z.), Tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2, písm. f) a k) zák. č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

13. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010. Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

14. Podľa ustanovenia § 52 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov v znení účinnom v súčasnosti:

1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa ustanovenia § 53 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v súčasnosti:

2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

16. Podľa čl. 3 b. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

17. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa ustanovenia § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

19. Podľa ustanovenia § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

20. Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

21. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Uzavretú zmluvu o úvere súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže žalobca ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver žalovanej ako fyzickej osobe, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho povolania alebo podnikania. Z formy a obsahu zmluvy, je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalobca už pripravenú a dopisoval

do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovanej, ktorá obsah tejto zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť ani neovplyvniť. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné. Okrem tohto v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Súd pristúpil k skúmaniu jednotlivých obsahovaných náležitostí zmluvy a zistil, že zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, čo je náležitosťou zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona. Účelom zavedenia uvedenej náležitosti zmluvy o úvere bolo docieľiť to, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný v akých termínoch, kedy a v akej výške a ako dlho je povinný si plniť svoje povinnosti. Uvedené nemôže plniť údaj o výške splátky a počte splátok bez uvedenia splatnosti ani prvej splátky. Konečná splatnosť určená počtom 380 dní od uzatvorenia zmluvy nie je pre bežného spotrebiteľa dostatočne určitá. Konečná splatnosť musí byť určená konkrétnym termínom tak, aby si mohol spotrebiteľ už na začiatku urobiť obraz o dĺžke trvania úveru a tým zvoliť aj najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi.

25. V zmluve tiež nie je v zmysle § 4 ods. 1 písm. k) presne uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška splátok bez bližšej špecifikácie (okrem nedostačujúceho percentuálneho vyjadrenia), t.j. nie je uvedená výška splátky istiny, úroku a ani aká časť je započítaná na poplatky. Bežný spotrebiteľ nie je schopný si vypočítať pri uzatvorení zmluvy, koľko zo splátky je určené na istinu, úrok a servisný poplatok.

26. Predmetom konaní v zmysle odvolacieho súdu zostala istina vo výške 203,00 eur s príslušenstvom, ako rozdiel poskytnutého úveru vo výške 903,00 eur a žalovaným zaplattenou čiastkou vo výške 10,50 eura a žalobcovi súdom priznanej čiastky vo výške 689,50 eura. Nakoľko v zmluve neboli splnené základné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z.. Súd dospel k záveru, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 700,00 eur, ktorý je bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný zaplatil z tejto sumy čiastku 10,50 eura, pričom nesplatená časť tohto úveru bola 689,50 eura. Suma 689,50 eura bola žalobcovi právoplatne priznaná v prvoinštančnom konaní. Ostatnú časť vo výške 203,00 eur súd nemohol žalobcovi priznať, nakoľko na túto časť nemá žalobca právo z toho titulu, že úver sa následkom absencie náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a každá priznaná časť nad rámec sumy 700,00 eur by zakladala bezdôvodné obohatenie v neprospech žalovaného. Z uvedeného dôvodu súd v tejto ostávajúcej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú.

27. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí zrušil výrok rozhodnutia prvoinštančného súdu v časti zmluvnej podmienky, t. j. že zmluvná podmienka obsiahnutá v zmluve je neprijateľná. Rovnako ako odvolateľ, aj odvolací súd konštatoval, že predmetná zmluvná podmienka sa v zmluve ani nenachádza, preto nebolo možné je vysloviť za neprijateľnú. Súd vzhľadom na absenciu tejto podmienky v zmluve o tejto podmienke ďalej nerozhodoval.

28. O trovách prvoinštančného konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal zo žalovanej istiny vo výške 892,50 eura. Súd žalobu žalobcu v časti istiny 203,00 eur zamietol, nakoľko žalobca žaloval sumu, na ktorú nemal nárok. Žalobca bol v konaní úspešný v prevažnej časti v rozsahu 77,25% a žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila a podľa spisového materiálu jej žiadne trovy ani nevznikli. Súd tak priznal v pomernej časti úspechu žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 77,25%, ktorých výška bude určená osobitným rozhodnutím v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

29. Podľa § 396 ods. 1,3 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie(1). Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.(3)

30. Podľa § 453 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa primerane použijú na dovolacie konanie.

31. O trovách odvolacieho konania vo veci odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 24.01.2017, č. k. 16Csp/83/2016-17 proti výroku II., III. a IV. súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal

nárok na náhradu trov odvolacieho konania, a to v rozsahu 100 %, nakoľko žalobca bol v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu, keď odvolací súd zrušil rozsudok v celej odvolaní napadnutej časti a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodovanie.

32. V súlade s vyššie uvedeným súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).